

ROMÂNIA



CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr.612

din 10 iunie 2015

Prin nota nr. 12559/1154/DRUO/13809/ST/2015, Direcția resurse umane și organizare – Serviciul resurse umane pentru instanțele judecătorești a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii contestația formulată de doamna Raluca Beatrix Cuc, judecător la Tribunalul Bihor, prin avocat, împotriva Hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 681 din 30 iunie 2014, prin care s-a dispus suspendarea sa din funcția de judecător la Tribunalul Bihor, ca urmare a trimiterii în judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni cu intenție.

Analizând nota Direcției resurse umane și organizare și văzând înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin cererea formulată se solicită revocarea Hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 681 din 30 iunie 2014 și reintegrarea sa în funcție.

Cererea este întemeiată pe art. 23 alin. 11, art. 41 alin. 1 raportat la art. 125 alin. 3 din Constituție, art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și a art. 1 din Carta socială europeană.

În motivarea cererii se arată următoarele:

La data de 30 iunie 2014 susnumita a fost trimisă în judecată prin rechizitoriu întocmit de către Direcția Națională Anticorupție și, la aceeași dată, în temeiul art. 62 din

Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii a emis Hotărârea nr. 681 prin care s-a decis suspendarea sa din funcția de judecător până la soluționarea definitivă a cauzei penale.

Deși a trecut aproape un an de data trimiterii sale în judecată, procesul penal se află încă în faza camerei preliminare din cadrul Curții de Apel Cluj Napoca, fiind sesizată și Curtea Constituțională cu două excepții de neconstituționalitate.

Considerându-se nevinovată și convinsă că va fi achitată, petiționara a arătat că nu a încercat tergiversarea procesului, din contră, a solicitat o judecată cât mai rapidă. A apreciat că există premisele ca procesul penal să se prelungească o perioadă de timp extrem de lungă, urmând ca în acest interval de timp să fie suspendată din funcție fără a avea posibilitatea obținerii unui venit.

În aceste condiții, susține că interdicția de a-și exercita funcția de judecător contravine prezumției de nevinovăție și nu există nicio justificare pentru ca suspendarea din funcție la acest moment să mai continue.

În acest sens, arată în cerere că singurele categorii de persoane pentru care trimiterea în judecată echivalează cu o suspendare de drept din funcție sunt miniștrii și judecătorii Curții Constituționale. În rest, toate celelalte categorii de funcționari ai statului român beneficiază pe perioada unui eventual proces penal de dreptul de a-și exercita profesia.

De asemenea, suspendarea nu se justifică nici instituțional, în condițiile deficitului de judecatori și a faptului că postul său nu poate fi ocupat pe perioada suspendării.

Se mai susține faptul că, chiar presupunând că prezumția de nevinovăție este un drept relativ, care poate suporta anumite limitări, acestea sunt însă disproporționale cu scopul vizat. Astfel, un judecător suspendat pe o perioadă de câțiva ani nu are niciun venit, nu are asigurare de sănătate și nu beneficiază de protecție socială, iar prelungirea acestei perioade ar produce consecințe personale ireparabile întrucât primirea retroactivă a salariului, în cazul achitării, nu poate repara prejudiciul produs acum.

Un alt argument pe care se întemeiază cererea formulată este atingerea adusă dreptului la muncă prin măsura suspendării din funcție. Se arată faptul că în continuare este magistrat, cu obligațiile care decurg din această împrejurare, inclusiv interdicția de a desfășura alte activități, astfel că este pusă în situația de a nu putea munci pe o perioadă nedeterminată de timp.

Pentru aceste considerente și ținând cont de faptul că legea fundamentală și tratatele internaționale la care România este parte se aplică cu prioritate, solicită Secției pentru judecătorești revocarea hotărârii de suspendare din funcție și reintegrarea pe postul ocupat anterior până la finalizarea cauzei penale în care este inculpată.

Potrivit art.62 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, „judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri:

a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni; (...)

(1') Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), dacă trimiterea în judecată a intervenit pentru o infracțiune din culpă și se apreciază că aceasta nu aduce atingere prestigiului profesiei, judecătorului sau procurorului i se poate interzice provizoriu exercitarea anumitor atribuții până la soluționarea definitivă a cauzei.

(2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor și interzicerea provizorie a exercitării anumitor atribuții de către aceștia se dispun de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.

(4) În perioada suspendării din funcție, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.”

Potrivit art. 5 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.”

În conformitate cu art. 8 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Judecătorilor și procurorilor le este interzis:

- a) să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpușe;
- b) să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură;
- c) să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome;
- d) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.”

Prin Hotărârea nr. 681 din 30.06.2014 Secția de judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii a dispus, cu aceeași dată, suspendarea din funcția de judecător la Tribunalul Bihor a doamnei Raluca Beatrix Cuc, ca urmare a trimiterii în judecată pentru săvârșirea unor infracțiuni cu intenție.

Pentru luarea acestei măsuri Secția pentru judecatori a reținut incidența prevederilor art. 62 alin. 1 lit. a din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Plenul apreciază că suntem în prezența unuia dintre cazurile de suspendare obligatorie, prevăzute „ope legis” și nu facultative, Secției pentru judecatori revenindu-i doar obligația de a constata incidența respectivei cauze de suspendare.

Prin urmare, Secția pentru judecatori, cu atribuții în acest sens la constatarea situației prevăzută de dispoziția legală sus evocată, dispune suspendarea din funcție, fără a aprecia cu privire la oportunitatea măsurii.

Faptul că perioada suspendării se prelungește, în același timp cu durata procesului, nu poate justifica o reevaluare a măsurii suspendării, întrucât această situație nu este prevăzută de lege. De altfel textul de lege menționat stipulează suspendarea magistratului pe toată durata soluționării cauzei, or cauza penală în care contestatorul este inculpat se află pendinte la Curtea de Apel Cluj Napoca.

În ceea ce privește prezumpția de nevinovăție invocată de contestatoare, judecată într-o cauză penală, această nu este știrbită de măsura suspendării din funcție luată față de aceasta, rațiunea măsurii fiind tocmai aceea de asigurare a independenței și imparțialității sistemului judiciar. Or, continuarea desfășurării activității de către un magistrat față de care se desfășoară un proces penal poate afecta încrederea în justiție și nu asigură aparența de imparțialitate.

Dacă fiecare judecător în funcție, în activitatea sa, are obligația de rezervă atunci când probitatea profesională a acestuia poate fi pusă în discuție, în cazul desfășurării unei instrucții penale față de un magistrat această obligație se transformă într-o interdicție cu caracter general și obligatoriu și este susținută chiar prin legea fundamentală.

Astfel, Constituția României, în art. 53 prevede: 1) “Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

În ceea ce privește susținerea privind nerespectarea dreptul constituțional la muncă, Plenul reține următoarele:

Art. 41 alin. 1 din Constituția României prevede: “Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă”.

Carta socială europeană, ratificată prin Legea 74/1999 cu privire la dreptul la munca prevede următoarele:

În vederea exercitării efective a dreptului la muncă, părțile se angajează:

1. să recunoască drept unul dintre principalele obiective și responsabilități realizarea și menținerea celui mai ridicat și stabil nivel posibil de ocupare a forței de muncă, în vederea realizării unei ocupări depline;
2. să protejeze de o manieră eficientă dreptul lucrătorului de a-și castiga existența printr-o muncă liber întreprinsă;
3. să stabilească sau să mențină servicii gratuite de angajare pentru toți lucrătorii;
4. să asigure sau să favorizeze o orientare, formare și readaptare profesională corespunzătoare.”

Și în acest caz, limitarea dreptului la muncă se poate face în temeiul aceluiași art. 53 din Constituția României.

Suspendarea din funcție este o măsură luată pe o perioadă limitată de timp astfel încât restrângerea dreptului la muncă este proporțională cu situația care a determinat-o și nu afectează însăși existența dreptului.

Susținerea contestatarei în sensul că are interdicția de a desfășura alte activități nu este reală, întrucât, conform art. 62 alin. (4) din Legea 303/ 2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada suspendării din funcție, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.

Astfel, titularii prezentei contestații nu i se mai aplică incompatibilitatea prevăzută la art. 5 din aceeași lege cu privire la ocuparea altor funcții publice sau private și nici interdicțiile referitoare la desfășurarea unor activități comerciale sau de arbitraj, prevăzute la art. 8 din legea privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Referitor la argumentul neocupării postului ce îl deține în instanța de la care provine, acesta nu poate fi un motiv de revocare a hotărârii Secției pentru judecatori, pentru considerentul expus anterior și anume, acela că măsura suspendării în acest caz nu are caracter facultativ.

Astfel, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, apreciind temeinică și legală Hotărârea nr. 681 din 30.06.2014 a Secției pentru judecatori, va respinge ca neîntemeiată, contestația formulată.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, și ale art. 19 alin. (1) pct. 17 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 – Respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de doamna Raluca Beatrix Cuc, judecător la Tribunalul Bihor, împotriva Hotărârii Secției pentru judecatori nr. 681 din 30.06.2014.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, pentru a fi pusă în aplicare, conform legii.

Dată în București, la data de 10 iunie 2015


Judecător Marius Bădea
 **FUDOSE**